

Osamdeset godina POŠK-a

Piše: RENATO ŽIVKOVIĆ

U proteklih osam desetljeća POŠK se formirao kao jedna od najuspješnijih športskih perjanica grada Splita. Zaista je dug popis vrhunskih ostvarenja koje su u navedenom razdoblju ostvarili plivači i vaterpolisti sa Zente

Nije lako pisati o prošlosti počevši pisanje u budućnosti. Zamislimo se u godini 2037., godini proslave 100. obljetnice POŠK-a. Ubrzano se pišu monografije, pripremaju se razne svečanosti. U monografiji pregršt fotografija iz davne 2017. A u nizu datuma, ističe se jedan - nedjelja, 26. studenoga te 2017. godine.

Vratimo se u sadašnjost... Ta nedjelja jednog će dana ostati zabilježena kao jedan od najznačajnih dana u bogatoj povijesti POŠK-a. Novinski i TV zapisi ističu prepuno Hrvatsko narodno kazalište u Splitu povodom proslave 80. obljetnice plivanja i igranja vaterpola na splitskoj Zenti. Gradonačelnik, župan, predstavnici krovnih organizacija plivanja i vaterpola, olimpijci, športaši, predstavnici politike..., svi su došli POŠK-u u čast!

Definitivni je to dokaz kako je POŠK u proteklih 80 godina sebe formirao kao jednu od najuspješnijih športskih perjanica grada Splita. A kako i ne bi!? Zaista je dug popis vrhunskih ostvarenja koje su u navedenom razdoblju ostvarili plivači i vaterpolisti sa Zente.

Tjedan dana prije spomenute središnje proslave, u splitskom HNK-u, otvorena je i prekrasna foto retrospektiva, a još tjedan ranije aktualna seniorska momčad POŠK-a dobila je povlasticu zaigrati protiv svjetskih vaterpolskih prvaka, hrvatske reprezentacije, naših "Barakuda".

A sve je počelo davno, 11. travnja 1937. u Splitu, u dvorani Narodne ženske zadruge u Kršimirovoj ulici 3 - održana je osnivačka skupština Pomorskog omladinskog športskog kluba, pod skraćenim imenom POŠK.

Izabrana je prva uprava u sastavu: predsjednik Jerko Čulić, potpredsjednik Petar Šerić, tajnik Josip Koščina, blagajnik Frano Samardžić, tehnički referent Nenad Ožanić, kapetan

Gjuro Bjedov, odbornici Ante Šarić i Franko Katavić, zamjenici Žarko Radovčić, Bruno Mandić, Seka Kuzmanić, Toma Bradarić, Mate Palaveršić i Tonko Bibić.

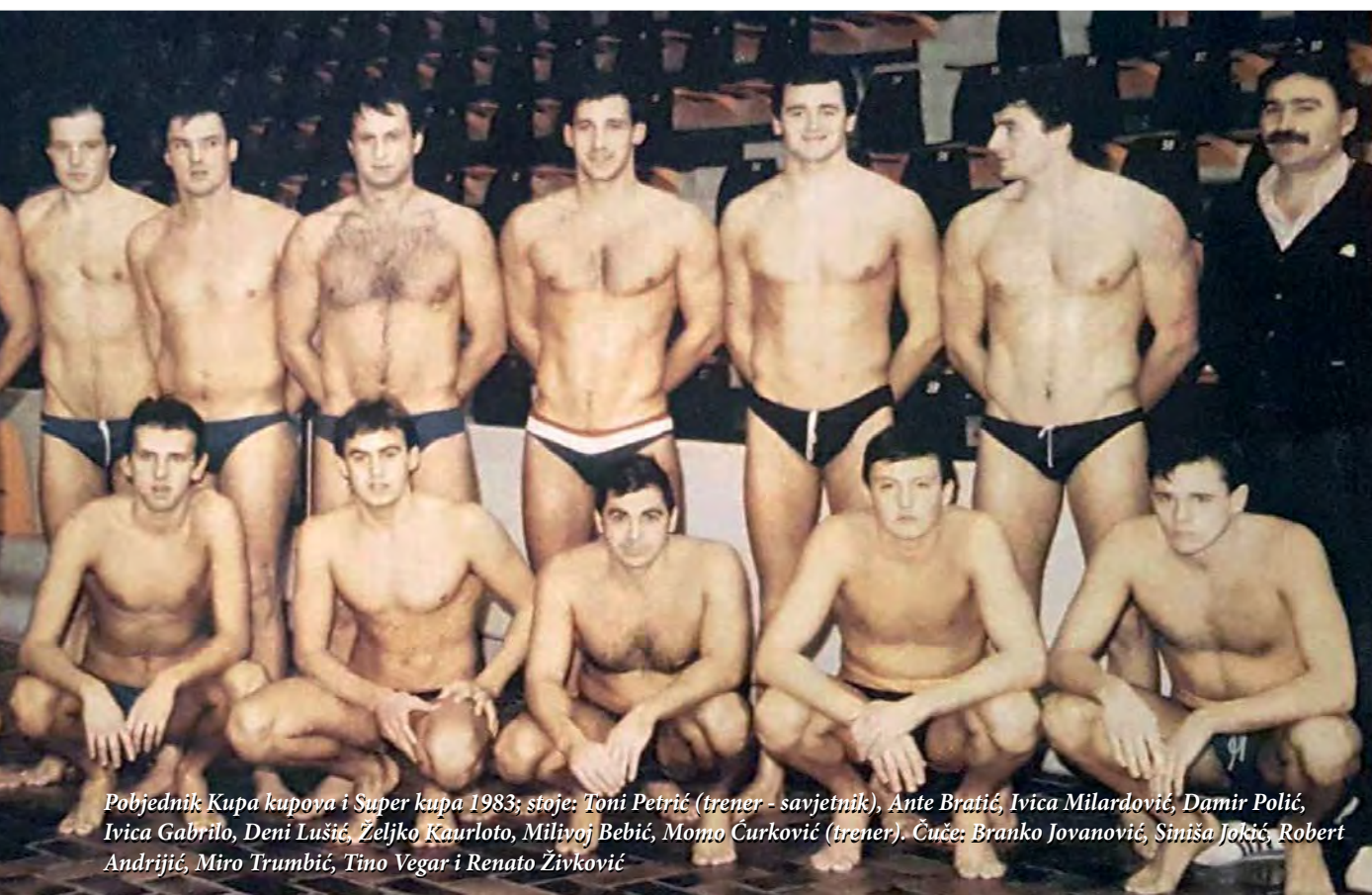
Time je oživotvorena ideja grupe članova neregistriranog, "divljeg" kluba istog imena koje se prvi put spominje 1926. godine u kontekstu nekih problema u dijelu članstva tada registriranog plivačkog kluba "Firule". Zanimljivo je napomenuti da je jedan od razloga, vjerovatno vrlo bitan, što se POŠK nije ranije registrirao, bila činjenica što su se već 1928. aktivni članovi POŠK-a uključili i nastupali za oslabljene i desetkovane "Firule". Naime, formiranjem kluba "Triton", "Firule" su bitno oslabljene, jer su najbolji plivači prešli u suparničke redove. Međutim, ta ljubav nije dugo trajala i "poškovi" su 1929. napustili "Firule" i opet nastavili sa svojom "divljom" djelatnosti. Prethodne 1928. godine dogodili su se novi potresi na plivačkoj sceni istočnog dijela Splita - zbog financijskih razloga "Triton" se ujedinio s "Jadranom", dok su Firule iz istih razloga sve teže egzistirale, te su početkom 1931. prestale postojati.

Izgradnja plivališta i klupskog doma na Zenti

Osnivačka skupština POŠK-a u travnju 1937. predstavljala je pokušaj ponovnog oživljavanja plivačkog športa i u istočnom dijelu grada. Koliko je to bilo objektivno moguće teško je danas utvrditi, ali činjenica da je uprava novog kluba sebi kao glavni zadatak postavila izgradnju objekta (plivališta i doma). No, u tome nisu uspjeli uglavnom zbog nedostatka novaca.

Redovno su se održavale klupske zabave u restauraciji Ivanišević (iznad današnjeg plivališta POŠK-a), a 29. siječnja 1939. održana je nova Skupština na kojoj je izabrana i nova uprava na čelu s novim predsjednikom profesorom Vinkom

Pobjednik Kupa kupova i Super kupa 1983; stoje: Toni Petrić (trener - savjetnik), Ante Bratić, Ivica Milardović, Damir Polić, Ivica Gabrilo, Deni Lušić, Željko Kaurlo, Milivoj Bebić, Momo Ćurković (trener). Čuče: Branko Jovanović, Siniša Jokić, Robert Andrijić, Miro Trumbić, Tino Vegar i Renato Živković

Ružićem. U samo predvečerje II. svjetskog rata teško je bilo nešto više očekivati, pa tako neke veće sportske akcije nisu zabilježene.

Po završetku rata sport je u Splitu dobio novi zamah. POŠK nije obnovljen u prvom valu rekonstrukcije starih i osnivanja novih sportskih društava. U tim godinama čak je došlo i do fuzioniranja svih splitskih klubova u dva sportska društva - "Split" i "Hajduk", da bi godinu kasnije sve centralizirano u okviru FD "Hajduk". Međutim, to je vrlo brzo izgubilo svaki smisao i klubovi se ponovno osamostaljuju i svaki kreće svojim putem.

Pod parolom omasovljenja športa formiraju se ogranci često po kriterijima zanimanja (obalci, brijači, metalci i slično), a isto tako, po gradskim kvartovima djeluje niz neregistriranih "divljih" klubova. Među njima javlja se i POŠK kao Pojišanski omladinski sportski klub čiji je predsjednik bio sedamnaestogodišnji Vlado Veron. Tada se uglavnom igralo "na balun" ali zabilježeni su i vaterpolo susreti POŠK-a protiv Firule, kao i natjecanja u plivanju. Isto tako ostalo je zabilježeno da je 1951. osnovan još jedan "divlji" klub na Firulama - OFA (Omladinski fiskulturni aktiv), pa tako u uvali Firule nije nedostajalo aktivnosti koja je bila bitan preduvjet za obnovu javnog i registriranog kluba.

Od članova predratnog POŠK-a potekla je inicijativa o obnavljanju, pa je 20. kolovoza 1952. u hotelu "Mosor" održana obnoviteljska skupština. Otvorio ju je jedan od najstarijih članova - Franko Katavić. Podnesen je izvještaj, usvojena su pravila kluba, saslušani brojni pozdravni govori i nakon plodne rasprave izabran je Upravni odbor kluba u sastavu: inž. Ilija Čolović, Dinko Kuzmanić, Ljubo Draganja, Vjeko Vukušić, Đuro Bjedov, Franko Katavić, Branko Barač, Eugen Bračić

Džeki, Šime Poštenjak, Nikša Matošić, Frane Mandić, Ljubo Prvan, Marin Buličić, Marin Čuljić Sinko, Ivo Hrepić, Vinko Draganja, Vinko Jukić dr. Josip Ružić, inž. Stanko Dvornik, Srećko Jurišić, Zlatko Dvornik, Jurica Dragičević, inž. Marko Bešker, Andrija Šegvić, Rade Ninčević i Neda Šarić.

Za predsjednika je izabran inž. Ilija Čolović, a za počasnog predsjednika dr. Miloš Žanko. Tada je POŠK okrenuo novu stranicu i punim plućima zaplivaao prema najvišim sportskim visinama.

Na tom valu odmah je krenula akcija izgradnje klupskog doma i plivališta. O lokaciji tih objekata već su ranije vodene rasprave, tako da je stav bio čvrsto definiran i tu nije bilo nikakve dileme - bazen će se graditi na Zenti!

U ranijim raspravama kao lokacija plivališta, a time i doma, spominjane su najprije uvala Ovčice, potom Firule (ranije mjesto klupskog doma P.K. Firule), te tek na kraju uvala Zenta. Zaključeno je da se gradi baš tu jer se može najlakše cestovno priključiti, a i dubina mora i prirodni položaj omogućavali su najjeftiniju izgradnju i relativno vrlo brzo moguće rješenje, uz činjenicu da se ne ugrožava prolaz šetača uz morsku obalu.

"Tada je došla Marjanka..."

Član Uprave Šime Poštenjak izradio je projekt, nabavljen je materijal (dio kupljen, dio darovan), pa je već 2. studenog 1952. Klupski dom svečano otvoren. Već sutradan "Slobodna Dalmacija" ističe: "Danas je uvala Zenta bila svečano iskličena zastavama, parolama i pred domom su se prije početka proslave skupili mnogi omladinci, pioniri, a i stari članovi i prijatelji POŠK-a. Pored mnogih posjetilaca došli su i predstavnici masovnih organizacija i narodne vlasti, svih sportskih klubova iz Splita, pa i predstavnik Juga iz Dubrovnika da zažele ovom

Proslava naslova prvaka Hrvatske 1998.; sljedeće sezone POŠK će osvojiti i Kup europskih prvaka.

kolektivu uspješan početak rada i čestitaju mu na prvom uspjehu.”

Tu se nije stalo, već se odmah krenulo u izgradnju prve faze plivališta. Do otvaranja (sljedeće sezone 25. svibnja 1953.), izgrađen je startni zid i plato budućeg plivališta, a na 50 metara od starta usidrena je splav širine koja je omogućavala postavljanje četiri natjecateljske staze, što je bilo dovoljno za plivačko natjecanje po liga sustavu u kojem su se natjecala dva kluba sa po dva plivača u svakoj stazi. Budući da se vaterpolo igralište postavljalo usporedno sa startom, sudac utakmice bi hodao uzduž starta.

Veliki zanos starih članova rezultirao je i masovnim odazivom djece i omladine, ne samo iz Firula, Zente i Bačvica, već iz cijelog grada.

Započeli su sustavni treninzi s trenerima Zdenkom Mihilovićem za plivanje i Ivicom Dabrovićem za vaterpolo. Iznimno je zahtjevno u današnje vrijeme opisivati kako se to radilo i gradilo, tko je sve plaćao ili darivao, ali na kraju se, to je danas sigurno, isplatilo.

Stariji su prepričavali mlađim naraštajima: “Tada je došla Marjanka...” Marjanka je bila pomorska dizalica u splitskoj građevinskoj tvrtki “Pomgrad” i postavljala je velike betonske blokove ispod i iznad mora. U to vrijeme, to je bio zaista pravi spektakl. Na čelu nestvarne kolone je plovio Brodospasov remorker (Altair) i za sobom vukao grdosiju, dizalicu Marjan-ku, dok je iza Marjanke bila privezana “maona” s ogromnim betonskim blokovima. Inače, taj konvoj bio je namijenjen za izgradnju lukobrana u novoj luci u Pločama. No, ono što je najvažnije, uvala Zenta postala je okupljalište mladih i pravi poligon športa!

Svi mogući radovi i uređenja pojedinih djelova uvale, plivališta i klupskog doma uvijek su bili proizvod velikog entuzijazma velikog broja članova, koje je teško sve nabrojiti, ali ipak treba izdvojiti Franu Mandića kao inicijatora i glavnog

pokretača svih aktivnosti na izgradnji i dovršenju bazena te Stanka Ferića koji je tu ulogu naslijedio nakon prerane Mandićeve smrti. Svakako treba spomenuti i Ratka Viličića, Vjerana Krstinića, Pere Brkića, Dragana Jelovca, Đure Bjedova, Pere Trumbića, Eugena Bračića i na kraju Ante Žica, koji je znao za svaki postavljeni blok i koji je pažljivo nadzirao sve radove na plivalištu.

Kako je u to vrijeme je bila poznata parola “druže, snadi se” (rekli bismo da je ta parola i danas u optjecaju), “poškovci” su se, nakon što je bila napuštena željeznica za Sinj, dokopali kamenja za izgradnju ogradnog zida plivališta, dok je nova rasvjeta stigla na bazen, neposredno nakon što je ukinut trolejbus. Rasvjeta je, naime, napravljena upravo od šest stupova bivše trolejbusne mreže...

Međutim, nadogradnja klupskog doma, kompletiranje interijera, sanitarni čvor i izgradnja velike terase ipak su bili velik zalogaj i 1964. godine klub je zahvatila financijska kriza, koja je, srećom, riješena sljedeće godine kada je Općina Split odobrila sredstva za dovršenje doma. Time je jedan ciklus u

Zlatna generacija pod nazivom “POŠK-Brodomerkur” osvojila je dva Kupa Jugoslavije, 1980. i 1982/83. Godine 1981. iznimni potencijal potvrđen je u Splitu na Final Fouru europskoga Kupa pobjednika kupova. U završnici je pobijeden mađarski Szentes i veliki pokal prvi put stiže u Zentu!

razvoju kluba bio zaokružen i svi su se mogli okrenuti isključivo športskoj aktivnosti.

Dva osvojena Kupa osamdesetih

A to nije bilo lako u okviru sve manje raspoloživih sredstava, pa se stvar opet vraća na početak. Sad se treba žrtvovati, pa izgrađene resurse početi komercijalno iskorištavati. Od prvog dana stalno je u prizemlju doma dio prisutan mali ugostiteljski objekat sa štekatom i to samo sezonski. Sad je došlo vrijeme za iskorak na kat i cjelogodišnju ugostiteljsku djelatnost, pa je 1967. veliki dio doma "zapasao" i zimski i ljetni restaurant "Tamaris". Snovi o nekom članskom društvenom životu zatvorenog tipa otišli su na sporedni kolosijek, pribavljanje sredstava je postalo primarno.

Tako je klupski dom nepovratno postao izvor financiranja, a društveni život otišao u drugi plan, što zapravo i nije nimalo čudno - običaji se s vremenom mijenjaju, pa tako život i funkcioniranje športskih klubova. U ovih nekoliko desetljeća uz manje ili veće pauze, u domu POŠK-a afirmirati su se poznati disco klubovi Bady, Shakespeare i O'Hara, a danas imamo "Zentu" (barem domaće i blisko ime).

Vezano na športski dio priče, važno je istaknuti kako postoji jako malo klubova u Hrvatskoj koji se mogu pohvaliti naslovima državnoga i europskoga prvaka, da su pobjednici Kupa i osvajači Super kupa i čiji su igrači osvajali najsajnija odličja na Olimpijskim igrama, svjetskim i europskim prvenstvima.

Vaterpolisti POŠK-a prve su službene utakmice odigrali 23. srpnja 1939. godine. Ipak, prava aktivnost započinje tek 1952., kada je POŠK obnovljen. Nakon tri sezone natjecanja, POŠK osvaja prvenstvo Hrvatske i steže pravo igranja u Drugoj ligi.

Nakon pet sezona nastupanja u drugoligaškim vodama, uprava je donijela odluku da se, pokuša ući u Prvu ligu. Iz "Mornara" i "Jadrana" stigao je trojac iskusnih igrača, pa je POŠK 1960. godine dobio prigodu zaigrati u elitnom vaterpolskom društvu bivše države.

Taj uspjeh donijeli su Fedor Šibenik, Vlaho Asić, Ivo Jurišić, Voloda Mardešić, Vlado Bagat, Gordana Kesić i Petar Čerina, uz pričuve Antu Glavinica, Stjepka Bradarića Šljuju, Lenka Ivaniševića i Ivicu Mandića, a pod vodstvom trenera Milivoja Bonačića.

Nakon pet sezona prvoligaškog igranja uslijedilo je ispadanje iz Prve lige, ali su se POŠK-ovi vaterpolisti vrlo brzo (1968.) vratili u društvo najboljih. Trener je bio Stjepo Duvnjak, dok su momčad sačinjavali Fedor Šibenik, Boro Jurjević, Uglješa Čavlina, Boris Klarić, Voloda Mardešić, Igor Bradarić Šljuju, Nikša Prezzi, Goran Čulić, Dragan Petrović, Neven Poparić, Ante Špar, Slavko Kralj, Vlado Krstulović i Marcelo Ferri-Certić.

Nakon toga dolazi vrijeme trenera Vlahe Miše Asića koji je okupio mladež s Bačvica, Firula i Zente, te započeo ispisivati nezaboravne POŠK-ove stranice. Malo je bilo trenera koji su u Jugoslaviji i slobodnoj Hrvatskoj odgojili toliki broj odličnih vaterpolista kao Mišo Asić.

Zlatna generacija pod nazivom "POŠK-Brodomerkur" osvojila je dva Kupa Jugoslavije, 1980. i 1982/83. Godine 1981. iznimni potencijal potvrđen je u Splitu na Final Fouru europskoga Kupa pobjednika kupova. U završnici je pobijeden mađarski Szentes i veliki pokal prvi put stiže u Zentu! Momčad je vodio Asić uz asistenciju Nevena Frančeskija. Igrali su Ante Bratić, Deni Lušić, Damir Polić, Miro Trumbić, Ivica Gabrilo,

Milivoj Bebić, Željko Kaurlo, Ivica Milardović, Luka Tudor, Branko Jovanović, Igor Bradarić Šljuju, Goran Kirigin, Zoran Šušak i Srđan Reljić.

Samo dva ljeta poslije "POŠK-Brodomerkur" je ponovno osvojio Kup pobjednika kupova. Treneri su ovaj put bili Momčilo Ćurković i Toni Petrić, a u presudnim obračunima odigranima u Splitu i Budimpešti savladan je mađarski BWSC. Uz iskusne, Bratića, Lušića Polića, Bebića, Kaurlo, Gabrila i Jovanovića, igrali su Robert Andrijić, Renato Živković, Tino Vegar i Siniša Jokić.

POŠK-ova "dica" svoj vrhunski potencijal, uz osvajanje dvaju spomenutih europskih dragulja, iskazala su iste te 1983. godine i u finalnom obračunu dviju najboljih momčadi Starog kontinenta. U europskom Supekupu u Barceloni je sa 5-3 pobijeden prvak Europe talijanski Pro Recco. Zavijorile su se zastave, Split je slavio još jednog sportskog velika. Kapice momčadi sa Zente tad su nosili: Bratić, Lušić, Polić, Trumbić, Gabrilo, Jovanović, Bebić, Milardović, Kurloto, Andrijić, Vegar, Živković i Jokić, a trenerski tandem bio je Ćurković-Petrić.

Nakon što POŠK nije uspio u nakani osvajanja prvenstva ondašnje države, najdarovitija generacija ubrzo se razila, velik

Dizalica "Marjanka" pomaže u izgradnji plivališta na Zenti

broj starijih igrača napustio je klub i otišao u inozemstvo ili u druge klubove. Na čelo POŠK-a tad je došao mladi, perspektivni trener Neven Kovačević, koji je s novom generacijom "poškovaca", zahvaljujući velikom entuzijazmu i ogromnoj količini rada, ostavio POŠK u visokom društvu, osvojivši dva Kupa Mediterana i igrajući dva finala Kupa.

Ipak, na pravu stazu uspjeha POŠK se vratio tek 1998. godine kad je sponzorstvo nad klubom preuzela "Slobodna Dalmacija". Za trenera je angažiran Dragan Matutinović, a za športskog direktora Milivoj Bebić. Dovedena je nekolicina vrhunskih igrača: Šimenc, Bošković, Đogaš, Barać, te Slovaci Polačik i Nagy. Cilj j bio jasan: osvojiti naslov prvaka Hrvatske!

Sve je išlo po planu. O osvajaču državnog prvaka odlučivale su najbolje momčadi: "Slobodna Dalmacija" i do tada neprikosnovena zagrebačka "Mladost". Prvi finalni dvoboj na Savi završio je neodlučeno 8-8, a onda je Zenta dočekala uzvrat prepunih tribina i najveće fešte do tada. "Slobodna Dalmacija" je pobijedila sa 11-8. Nebo su zaparale rakete, uz baklje i trumbete do kasno u noć slavio se naslov prvaka Hrvatske koji su osvojili Dragan Rebić, Petar Trumbić, Nikša Jaić, Višeslav Sarić, Srđan Bradarić Šljuju, Vladimir Močan, Mario Oreb, Samir Barać, Aljoša Kunac, Roman Polačik, Aleksandar Nagy,

Hrvatska reprezentacija u čast osamdesete godišnjice, odigrala je u studenom ove godine prijateljsku utakmicu s POŠK-om

Robert Andrijić, Alen Bošković i Ivan Katura, pod dirigentskom palicom trenera Matutinovića. Njegovi pomoćnici bili su Željko Jozipović i Neven Frančeski. U većem dijelu tog natjecanja POŠK-ove boje branio je i Dubravko Šimenc.

U Napulju prvaci Europe!

Naslov državnog prvaka osigurao je POŠK-u sudjelovanje u Kupu europskih prvaka, a sponzorstvo nad sastavom iz Zente preuzela je Splitska banka. "Bankari" su izvršnim igrama stigli do Napulja, gdje je u proljeće 1999. godine odigran Final Four. Domaći "Posillipo" proglašen je najvećim favoritom, ali su "poškovci" u prvom susretu prikazali izvanrednu igru i potopili Napolitance sa 7-6. U odlučujućoj utakmici iduće večeri torpediran je i srbijanski "Becej" sa 8-7: "Splitska banka" postala je europskim prvakom, pa se Zenta u kratkom vremenskom razdoblju podičila najvećim uspjesima u svojoj povijesti.

U knjigu najeminentnijih klubova starog kontinenta upisali su se Dragan Rebić, Višeslav Sarić, Vladimir Močan, Aleksandar Nagy, Teo Đogaš, David Burburan, Samir Barač, Mario Oreb, Aljoša Kunac, Alen Bošković, Roman Polačik, Petar Trumbić, Nikša Jaić, Srđan Bradarić Šlujo, Dario Mužić i Ivan Katura, te stručni stožer koji su sačinjavali trener Dragan Matutinović, njegovi pomoćnici Neven Frančeski, Željko Jozipović i tehniko Milivoj Bebić.

Vrijedan je, dakako, i trofej zaslužen trijumfom u Hrvatskome vaterpolskom kupu u sezoni 1998./99.

Treba istaknuti činjenicu kako je legendarna Đurđica Bjedov POŠK-ovo dijete, kako je Duje Draganja "poškovac", kako su "poškovci" Anamarija Petričević i Smiljana Marinović, kako vaterpolo klub ima trojicu istinskih velikana - jednog od najboljih centara svijeta Damira Polića, triput proglašenog najboljeg igrača svijeta Milivoja Bebića i najtrofejnijeg splitskog olimpijca sa dvije osvojene olimpijske zlatne medalje Denija Lušića.

POŠK ima i osvajače srebrne medalje iz Atlante 1996., Tina Vegara i Sinišu Školnekovića (premda su u to vrijeme igrali za druge klubove), ima i zlatnog olimpijca iz Londona 2012., Petra Muslima, zatim osvajača zlatne medalje sa svjetskog prvenstva iz dalekog Melbournea 2007., Aljošu Kunca, reprezentativce Željka

Kaurlota, Marija Oreba, Višeslava Sarića, Duju Živkovića te mnoge druge plivače i vaterpoliste koji su doprinijeli statusu POŠK-a kao jednog od najznačajnijih športskih klubova Splita i Hrvatske.

POŠK je oduvijek imao i vrsne trenere kako u plivanju, tako i u vaterpolu. Jurica Topić i Neven Kovačević su sudjelovali na Olimpijskim igrama 2000. u svojstvu trenera reprezentacija, dok je "Kova" 1999., u Firenci, kao trener reprezentacije osvojio srebrnu medalju na Europskom prvenstvu. POŠK ima u Milivoju Bebiću i svog predstavnika u Kući slavnih vodenih športova, čime se može pohvaliti malo koja športski klub.

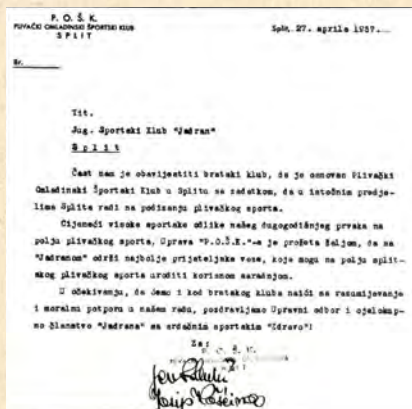
POŠK je u svom sastavu imao i ženski vaterpolo. Naime, kada je osvojen naslov europskog prvaka, Nikša Savin došao je s idejom o osnivanju ženskog sastava. Športski direktor Milivoj Bebić je podržao ideju, pa je u travnju 2000. počelo okupljanje djevojaka. Prvo službeno natjecanje Savinove izabranice imale su na prvome Kupu Hrvatske u Šibeniku, u siječnju 2001. godine. Pod nazivom "Splitska banka" zaigrale su dvije ekipe iz Zente. Prvi sastav je u finalu izgubio od zagrebačkog "Aurum osiguranja" sa 9-16.

Kao "Splitska banka", odnosno POŠK, sirene iz Zente osvojile su tri prva prvenstva Hrvatske i dva hrvatska Kupa. Godine 2003. djevojke su morale napustiti POŠK. Osamostalile su se i pod imenom VK "Bura" i nastavile s uspješnim igrama u prvenstvu Hrvatske i Kupu, dok je sadašnji klub OVK POŠK nedavno također uspostavio žensku sekciju.

Ipak, ono što služi POŠK-u kao najveća pohvala za minulo djelovanje je činjenica kako Zenta, kao pravi magnet, vuče natrag svoje bivše plivače i vaterpoliste. I to ne samo veteranskim plivanjem i igranjem vaterpola, nego bavljenjem čitavog niza različitih športskih aktivnosti, kao što su, nogomet, košarka, glavomet ili jednostavno plivanje od Zente do "kumpira" (obližnja sika na Firulama) i natrag.

Važnost navedenih igara očituje se u nastavku druženja i nakon športske karijere, u osjećaju pripadnosti, jer POŠK i Zenta zaista nude neskakadajnu privrženost bivših plivača i vaterpolista prema svom matičnom klubu.

POŠK je u svom 80-godišnjem djelovanju uz sve velike uspehe uvijek znao i pravilno odgojiti čitave naraštaje djece i to je jamstvo kako će POŠK i u budućnosti biti važan športski i društveni čimbenik grada Splita i Hrvatske.

Obavijest o osnivanju bratskom klubu Jadran